

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 23S/149/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6019200416
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Zdráhalová Rúfusová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6019200416.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd správny, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Zdráhalovej Rúfusovej (sudca spravodajca) a členov JUDr. Drahomíry Mikulajovej a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., v právnej veci žalobcov: 1) Y. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX, XXX XX V., 2) Q. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX, XXX XX V., právne zastúpení: JUDr. Jana Valachová, advokátka, so sídlom M. Rázusa 49, 984 01 Lučenec, IČO: 42 004 462, proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Nám. Ľ. Štúra 1, 974 05 Banská Bystrica, za účasti ďalších účastníkov: 1) N. Y. U., bytom T. X, XXX XX X., 2) Y. T., bytom L. XXXX/XX, XXX XX V., 3) V. T., bytom L. XXXX/XX, XXX XX V., 4) K. G., bytom P. XXXX/XX, XXX XX V., 5) Q. G., bytom P. XXXX/XX, XXX XX V., 6) Q. J., bytom P. XXXX/XX, XXX XX V., 7) T. U., bytom O. XXX/X, XXX XX J., 8) W. U., bytom O. XXX/X, XXX XX J., všetci právne zastúpení: JUDr. Ľubomír Ivan, advokát, so sídlom Námestie SNP 41, 960 01 Zvolen, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BB-OOP-2019/006635-002 zo dňa 11. marca 2019, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a .

II. Žalobcom 1) a 2) právo na náhradu trov konania nepriznáva.

III. Ďalším účastníkom konania 1) - 8) voči žalobcom 1) a 2) právo na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Na základe návrhu ďalších účastníkov konania 1) - 8), Mesto V. (ako orgán verejnej správy 1. stupňa) rozhodnutím č. 11131/2018 zo dňa 04.07.2018 podľa § 5 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len „Občiansky zákonník“) a § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) uložilo žalobcom 1) a 2) predbežne zdržať sa konania ponechať už umiestnenú hromadu drevnej guľatiny na pozemku parc. č. CKN XXXXX/XX, k. ú. V., znemožňujúceho prejazd vozidlám a prechod k nehnuteľnostiam (na pozemkoch parc. č. CKN XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/X, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/XX, XXXXX/X, XXXXX/X v k. ú. V.) osobám, ktoré majú k týmto nehnuteľnostiam vlastnícke právo, a osobám, ktoré majú k týmto nehnuteľnostiam iné právo, ďalším osobám pozvaným osobami, ktoré majú k týmto nehnuteľnostiam vlastnícke alebo iné právo, a tiež osobám, ktoré si na týchto nehnuteľnostiach plnia povinnosti im vyplývajúce zo všeobecne záväzných právnych predpisov alebo si uplatňujú práva im vyplývajúce zo zmluvných vzťahov. Zároveň orgán verejnej správy 1. stupňa určil navrhovateľom - ďalším účastníkom konania, aby sa do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia domáhali vyriešenia sporov vo veci práva prechodu a prejazdu cez pozemok parc. č. CKN XXXXX/XX v k. ú. V. súdnou cestou v civilnom konaní. Prípadne ak by bolo možné uzavrieť dohodu medzi dotknutými osobami, vec vyriešiť mimosúdne a podať návrh na vklad vecného bremena v katastrálnom konaní. Uplynutím tejto lehoty malo toto rozhodnutie stratiť platnosť.

2. Proti uvedenému rozhodnutiu orgánu verejnej správy 1. stupňa podali žalobcovia 1) a 2) odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. OU-BB-OOP-2018/025741-002 zo dňa 03.09.2018 tak, že podľa § 59 ods. 3 Správneho poriadku rozhodnutie orgánu verejnej správy 1. stupňa zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný vytýkal orgánu verejnej správy 1. stupňa nedostatky v postupe podľa § 18 ods. 3 Správneho poriadku, ďalej, že nebol úplne a presne zistený skutkový stav (nebol dostatočne ustálený posledný pokojný stav), ďalej vytýkal nejednoznačnosť a zmätočnosť a nedostatky výroku a odôvodnenia rozhodnutia smerujúce k nepreskúmateľnosti. Taktiež uviedol, že orgán verejnej správy 1. stupňa sa má pokúsiť o zmierlivé vyriešenie sporu medzi účastníkmi konania.

3. Po zrušení rozhodnutia žalovaným orgán verejnej správy 1. stupňa vykonal vo veci ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním dňa 24.10.2018. Následne rozhodnutím o predbežnom opatrení č. 14401/2018 zo dňa 20.11.2018 rozhodol podľa § 5 Občianskeho zákonníka tak, že:

I. Mesto V. ukladá odporcom Y. X. a Q. X. povinnosť odstrániť z pozemku KNC - parc. č. XXXXX/XX v k. ú. V. hromadu drevnej guľatiny a obnoviť tak predošlý pokojný stav, a to umožniť navrhovateľom 1) - 8) prejazd motorovými vozidlami cez pozemok KNC - parc. č. XXXXX/XX v k. ú. V., v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Mesto V. ukladá odporcom Y. X. a Q. X. povinnosť zdržať sa akéhokoľvek konania brániaceho navrhovateľom 1) - 8) v prejazde motorovými vozidlami cez pozemok KNC - parc. č. XXXXX/XX v k. ú. V., a to odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia až do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci určenia práva prejazdu motorovými vozidlami cez pozemok KNC - parc. č. XXXXX/XX v k. ú. V..

III. Mesto V. ukladá navrhovateľom 1) - 8), aby v lehote do 3 mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia podali na príslušný súd žalobu vo veci určenia práva prejazdu motorovými vozidlami cez pozemok KNC - parc. č. XXXXX/XX v k. ú. V.. Márnym uplynutím stanovenej lehoty toto predbežné opatrenie zanikne.

4. Orgán verejnej správy 1. stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v danej veci existoval pokojný stav spočívajúci v možnosti prechodu a prejazdu cez pozemok žalobcov CKN parc. č. XXXXX/XX pre všetkých majiteľov okolitých nehnuteľností, taktiež turistov, či náhodných okoloidúcich minimálne od 80. rokov 20. storočia až do apríla 2018, kedy bola na tomto pozemku osadená žalobcami kovová rampa brániaca prejazdu cez uvedený pozemok. Táto skutočnosť bola riešená stavebným úradom v konaní o dodatočné povolenie stavby - č. XXX/XXXX/C.. Žalobcami bolo oznámené, že žaloba bola odstránená, a preto rozhodnutím č. XXX/XXXX/C.-XXXX/XXXX T. zo dňa 06.06.2018 bolo konanie vo veci dodatočného povolenia, resp. odstránenia stavby rampy na pozemku parc. č. CKN XXXXX/XX v k. ú. V. zastavené. Orgán verejnej správy 1. stupňa ďalej uviedol, že počas miestnej ohliadky dňa 05.06.2018 bolo zistené, že na pozemku po odstránení kovovej rampy bola zložená fúra dreva - hromada drevnej guľatiny tak, že táto znemožňovala prejazd k nehnuteľnostiam v rekreačnej oblasti U.. Aj v čase vykonania ohliadky dňa 24.10.2018 bola na dotknutom pozemku zložená drewná hmota - guľatina, cca v rozsahu 10 m³, ktorá znemožňovala, resp. bránila v prejazde motorovými vozidlami, pričom prechod peši cez uvedený pozemok znemožnený nebol. Orgán verejnej správy 1. stupňa mal zároveň za preukázané, že žalobcovia odmietali dobrovoľne obnoviť predošlý a pokojný stav.

5. Orgán verejnej správy 1. stupňa uviedol, že v konaní zistil, že navrhovateľmi uvádzaný pokojný stav v poslednom čase fakticky vytvorený bol, a teda existoval. Zároveň orgán verejnej správy 1. stupňa zistil, že navrhovateľmi uvádzaný zrejmy zásah do pokojného stavu v čase vydania rozhodnutia orgánu verejnej správy 1. stupňa existoval, pričom tento zásah bol očividne jasný z vykonanej miestnej ohliadky bez potreby tento zásah preverovať prostredníctvom ďalších dôkazov.

6. K miernemu vyriešeniu sporu orgán verejnej správy 1. stupňa uviedol, že odporcovia - žalobcovia 1) a 2) sa nezúčastnili ústneho pojednávania spojeného s miestnou ohliadkou, a preto došiel k záveru, že dohoda medzi účastníkmi konania nebola možná.

7. Proti uvedenému rozhodnutiu orgánu verejnej správy 1. stupňa podali žalobcovia 1) a 2) odvolanie, v ktorom uviedli, že pozemok je trvalým trávnatým porastom a nie cestou. Ďalej poukazovali na rôzne spory, ktoré boli medzi nimi a ďalšími účastníkmi konania. Namietali, že sa nemohli zúčastniť dokazovania na mestskom úrade, ktoré sa konalo po ohliadke a správny orgán konal jednostranne.

Rampa bola ohlásená v súlade so Stavebným zákonom a stavebný úrad ju označil za stavbu, hoci to bola len kovová tyč zapichnutá v zemi. Účelom rampy malo byť nastavenie režimu prejazdu cez pozemok a stavebný úrad žalobcov bezdôvodne vyzval na dokladovanie dokumentov, keď vydal rozhodnutie v rozpore so zákonom. Podobný postup bol zvolený aj pri guľatine.

8. Žalobcovia ďalej namietali, že orgán verejnej správy 1. stupňa nevychádzal zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, čo bolo v rozpore s § 3 ods. 5 a § 46 Správneho poriadku. Odvolával sa na miestnu ohliadku a ústne pojednávanie, ktorého sa zúčastnila len rodina G.. Nie je pravdou, že žalobcovia nadobudli nehnuteľnosti v roku 2015, pretože v tomto roku sa im len podarilo zapísať uvedenú skutočnosť do katastra nehnuteľností z dôvodu sporov a pozemok mal byť kúpený v roku 1979 za účelom zriadenia prístupu k nehnuteľnostiam. V tom čase na pozemku cesta nebola, pri výstavbe chatiek sa chodilo cez lúky a pri výstavbe priehrady bola uzavretá dohoda s pracovníkmi staviteľa o prístupe a ponechaní betónových panelov.

9. Podľa žalobcov vo výroku prvostupňového rozhodnutia absentoval posledný pokojný stav. Ďalej uvádzali, že účelom zákazu prejazdu je ochrana života a zdravia rodinných príslušníkov a hospodárskych zvierat.

10. O odvolaní žalobcov rozhodol žalovaný rozhodnutím č. OU-BB-OOP-2019/006635-002 zo dňa 11.03.2019 tak, že odvolanie žalobcov zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

11. Žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že obciam ako správnym orgánom rozhodujúcim podľa § 5 Občianskeho zákonníka neprináleží vydávať rozhodnutia, ktoré nemajú predbežnú povahu. Týmto svojimi rozhodnutiami nevytvárajú právny stav, ale ich rozhodnutie smeruje k ochrane naposledy existujúceho pokojného - faktického stavu. Nestačí akýkoľvek zásah do fakticity skutkového deja, ale musí ísť o zásah zrejmy, ktorý je objektívne poznateľný na prvý pohľad, a to aj pre tretie osoby, ktoré doteraz vnímali fakticitu stavu inak. Skutkovým základom pre rozhodnutie obce je posledný pokojný stav, ktorý existoval pred zrejмым zásahom.

12. Z povahy ochrany podľa § 5 Občianskeho zákonníka vyplýva, že správny orgán má zisťovať a konštatovať objektívnu zrejmosť zásahu do pokojného stavu, teda obec zisťuje a rieši pri návrhu v zmysle § 5 Občianskeho zákonníka skutkové otázky a nie otázky právne. Obec je oprávnená zásah do pokojného stavu

- a) zakázať,
- b) rušiteľovi uložiť, aby obnovil posledný pokojný stav,
- c) zakázať a rušiteľovi uložiť, aby obnovil posledný pokojný stav.

13. Povinnosťou orgánu verejnej správy 1. stupňa bolo ustáliť posledný existujúci pokojný stav medzi účastníkmi, kým bol tento pokojný stav narušený a spôsob, akým došlo k narušeniu tohto pokojného stavu.

14. Žalovaný sa stotožnil so závermi orgánu verejnej správy 1. stupňa, ktorý dôvodil, že v konaní bola zistená existencia faktického pokojného stavu medzi účastníkmi konania, ktorý spočíval v prechode a prejazde navrhovateľov, resp. tretích osôb cez pozemok parc. č. CKN XXXXX/XX v k. ú V. pred zásahom, ktorý je možné datovať od roku 2018. V tom čase došlo k prvému narušeniu pokojného stavu osadením kovovej rampy na predmetnom pozemku. Z administratívneho spisu taktiež vyplynulo, že následne bola kovová rampa odstránená a na jej mieste bola zložená drevná hmota. Tieto skutočnosti vyplývajú zo zápisnice o miestnej ohliadke, z ktorej vyplýva, že drevná guľatina v objeme cca 10 m³ zamedzuje prejazdu motorovými vozidlami, ale nezamedzuje prechodu pešo cez predmetnú parcelu.

15. Podľa žalovaného z dokumentov zaprotokolovaných v administratívnom spise vyplýva, že existenciu pokojného stavu je možné ustáliť od cca 80. rokov 20. storočia do jari roku 2018, t. j. obdobie, v ktorom bol prechod a prejazd k dotknutým pozemkom umožnený. Zároveň bolo preukázané, že vlastníkmi predmetnej parcely sú odporcovia - žalobcovia 1) a 2) v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Zároveň je nesporné, že predmetnú drevnú hmotu nechali na pozemku zložiť odporcovia - žalobcovia 1) a 2), a túto skutočnosť ani nepopierali. Vyslovili názor, že do pokojného stavu zasiahli zo subjektívnych dôvodov, kvôli zhoršeniu susedských vzťahov - ako príklad uviedli nebezpečnú rýchlu jazdu či ohrozenie člena rodiny, problémy ohľadom hospodárskych zvierat.

16. Podľa žalovaného bola splnená podmienka existencia pokojného stavu pred zásahom tak, ako to vyžaduje § 5 Občianskeho zákonníka a zo strany žalobcov došlo k zrejmemu zásahu do pokojného stavu tak, že nechali na predmetnom pozemku zložiť drevnú hmotu a tento zásah naďalej pretrvával.

17. K námietke o vykonaní ústneho pojednávania bez prítomnosti žalobcov žalovaný uviedol, že zo spisanej zápisnice vyplýva, že pred začatím miestnej ohliadky sa odporcovia - žalobcovia 1) a 2) dostavili na miesto ohliadky a krátkou cestou doručili prehlásenie ich synom N.. L. X., pričom oznámili, že sa miestnej ohliadky a ani ústneho pojednávania nezúčastnia a miesto opustili.

18. Orgán verejnej správy 1. stupňa sa zákonným spôsobom vysporiadal aj s prehlásením N.. L. X. v záujme presného a úplného zistenia a objasnenia skutočného stavu veci a dospel k záveru, že toto vyjadrenie neobsahuje skutočnosti a okolnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že neexistoval pokojný stav, ktorý bol narušený zrejмым zásahom.

19. Ďalej žalovaný uviedol, že orgán verejnej správy 1. stupňa žalobcov na procesné úkony riadne a včas predvolal a bolo v záujme žalobcov, aby sa na miestnu ohliadku a ústne pojednávanie dostavili.

20. Na základe uvedeného považoval postup ako aj rozhodnutie orgánu verejnej správy 1. stupňa za správne a zodpovedajúce príslušným ustanoveniam právnym predpisom.

21. Správnu žalobou, doručenou v zákonnej lehote, sa žalobcovia 1) a 2) domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ako aj rozhodnutia orgánu verejnej správy 1. stupňa, ich zrušenia a priznania náhrady trov konania.

22. Žalobcovia namietali dôvody nezákonnosti rozhodnutia žalovaného podľa § 191 písm. c), e), f) a g) Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“).

23. Žalobcovia uviedli, že sú toho názoru, že príslušný orgán verejnej správy si uzurpuje právomoc, ktorá je daná súdom Slovenskej republiky. Na základe toho, že rozhodnutie orgánu verejnej správy 1. stupňa nadobudlo právoplatnosť, má sa realizovať nútený spôsob (exekúcia) výkonu nariadeného predbežného opatrenia, čo bolo oznámené dňa 04.06.2019 telefonicky právnemu zástupcovi žalobcov.

24. Žalobcovia uviedli, že sa preto aj z opatrnosti rozhodli podať správnu žalobu proti rozhodnutiu - opatreniu orgánu verejnej správy a žiadať o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia.

25. Ďalej žalobcovia poukázali na to, že podľa dostupnej judikatúry domáhať sa ochrany podľa § 5 Občianskeho zákonníka prichádza do úvahy pri niektorých imisiách (napr. pri obťažovaní hlukom, prachom, popolčekom, dymom, plynmi, parami, pachmi, pevnými a tekutými odpadmi a tiením), kde občianskoprávna úprava súvisí so správnu úpravou.

26. Ďalej poukázali na obsah rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo 33/2012 zo dňa 13.12.2012, konkrétne na tú časť, kde bolo uvedené, že „Zmyslom predbežného opatrenia je dočasná úprava pomerov účastníkov konania (nie s konečnou platnosťou), pričom musí byť poskytnutá ochrana tomu, kto o vydanie predbežného opatrenia žiada, ako aj tomu, voči ktorému predbežné opatrenie smeruje. Ochrana toho, proti komu má navrhované predbežné opatrenie smerovať, však nemôže dosiahnuť také intenzity, aby prakticky znemožňovala ochranu oprávnených záujmov druhej strany. Ide pritom o dočasné opatrenie, ktorého trvanie je obmedzené, ktoré môže byť na návrh zrušené a predbežným opatrením nie je prejudikovaný konečný výsledok sporu, ale ide o prostriedok, ktorým sa zabezpečuje, aby konečné rozhodnutie mohlo mať vôbec reálny význam.“

27. Je potrebné, aby správny orgán dôsledne rozlišoval medzi výkonom a vykonateľnosťou rozhodnutia. Poukázali pritom na názor publikovaný v publikácii Tóthová K., Štátna správa, samospráva, občan (vzájomné práva a povinnosti pri rozhodovaní), Bratislava: Práca 1991, 30.S.: „...právoplatné rozhodnutie je realizovateľné (a nie je vykonateľné). Možnosť realizovať právoplatné rozhodnutie správneho orgánu treba rozlišovať od jeho vykonateľnosti. Zatiaľ, čo realizovateľnosť rozhodnutia nastáva súčasne s jeho právoplatnosťou, pri vykonateľnosti to tak nie je.“

28. Ďalej žalobcovia poukázali na názor publikovaný v publikácii Vrabko M. a kol., Teoretické problémy správneho súdnictva, 1. vydanie, Bratislava UK Právnická fakulta, 2013, 54 s.: „V súčasnosti aj teória práva časovo „odkláňa“ vykonateľnosť od právoplatnosti a prezentuje sa názor, že vykonateľnosť rozhodnutia znamená možnosť vynútiť splnenie povinností, teda okamžik, keď možno pristúpiť k donúteniu. Zdôrazňuje sa, že vykonateľnosť je spravidla možná nie po právoplatnosti, ale až po uplynutí lehoty k dobrovoľnému splneniu povinností.“

29. Podľa žalobcov predbežným opatrením, pokiaľ má mať dočasný charakter, nemôže byť vytvorený nenávratný stav. Nie je ním možné uložiť povinnosť vrátiť vec do pôvodného stavu, či povinnosť zničiť vec, nakoľko splnenie takejto povinnosti by mohlo spôsobiť nenapraviteľný následok. Nenávratný stav je možné vytvoriť len meritórnym rozhodnutím, ktorého výrok síce môže byť totožný s výrokom vo veci samej, avšak iba vtedy, ak to pripúšťa povaha veci. Zmyslom predbežného opatrenia, ktoré má len dočasný charakter, je poskytnúť ochranu iba do určitého momentu. Je preto vylúčené, aby predbežným opatrením s limitovaným časovým trvaním navodil správny orgán nezvratný stav, ktorý bude trvať aj potom, ak uplynutím času predbežné opatrenie zanikne.

30. Orgán verejnej správy podľa žalobcov neskúmal súčasný stav nehnuteľností, ale uspokojil sa s tvrdením navrhovateľov predbežného opatrenia, ktoré vychádzalo z 80. rokov minulého storočia. Napríklad ale samotný navrhovateľ N. Y. U. ani nebol vlastníkom nijakého pozemku, ktorý by susedil s pozemkom žalobcov, a teda ani nemohol relevantne dokazovať žiadne skutočnosti.

31. Navrhovatelia predbežného opatrenia majú prístup na hranice svojich pozemkov z riadne v mape vyznačených ciest v kratších vzdialenostiach ako cez pozemok žalobcov. Napríklad N. U. má 25 m z obecnej komunikácie (o ktorú sa Mesto V. nestará) a cez pozemok by to bolo až 75 m. Prechod pešo je k dispozícii a orgán verejnej správy 1. stupňa túto skutočnosť vo svojom zdôvodnení rozhodnutia nespomenul.

32. Zisťovanie skutkového stavu a stavu nehnuteľností bolo Mestom V. vykonané účelovo, a to tak, aby sa žalobcovia k veci nemohli vyjadriť. Žalobcovia neboli prizvaní na ústne pojednávanie na Meste V. a neexistuje písomná pozvánka na toto stretnutie, rokovalo sa o nich bez nich.

33. Navrhovatelia predbežného opatrenia nikdy nevyvinuli žiadnu snahu o komunikáciu so žalobcami kvôli prechodu či už peši, alebo vozmo, a to ústne a ani písomnou formou.

34. S poukazom na to, že nikto nemôže na druhého preniesť viac práv, než má sám, žalobcovia žiadali, aby správny súd zrušil tak rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie orgánu verejnej správy 1. stupňa.

35. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe uviedol priebeh administratívneho konania, ako aj obsah rozhodnutí vydaných orgánom verejnej správy 1. stupňa a samotným žalovaným.

36. Žalovaný v podstate zopakoval argumentáciu, ktorá bola uvedená v preskúmanom rozhodnutí, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní žalobcov.

37. Podľa žalovaného orgán verejnej správy 1. stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď vyhovel návrhu na vydanie predbežného opatrenia na ochranu proti zrejmemu zásahu do pokojného stavu a z podkladov zdokumentovaných v predloženej administratívnej spise vyplýval skutočný stav veci, ktorý bol náležite a úplne zistený pre to, aby prvostupňový orgán verejnej správy mohol vydať zákonné rozhodnutie.

38. Žalovaný zdôraznil, že ide o dočasný prostriedok na zabezpečenie ochrany práv fyzických alebo právnických osôb, keď sa vyžaduje nevyhnutný zásah ešte predtým, než bude súdom vydané rozhodnutie vo veci samej alebo predtým, než účastníci dospejú k vzájomnej dohode.

39. Ďalej žalovaný uviedol, že vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí načrtol orgánu verejnej správy 1. stupňa možnosť riešiť vzniknutú situáciu inštitútom zmieru podľa § 48 Správneho poriadku, ktorý ale nebolo možné uskutočniť z dôvodu neprítomnosti žalobcov na ústnom pojednávaní, hoci naň boli riadne a včas pozvaní. Zo spísanej zápisnice vyplýva, že pred začatím miestnej ohliadky sa žalobcovia na tvar miesta dostavili a krátkou cestou doručili prehlásenie spísané ich synom, pričom oznámili, že

sa miestnej ohliadky ani ústneho pojednávania nezúčastnia a tvar miesta opustili. So zamestnancami správneho orgánu nekomunikovali, resp. priebehu procesných úkonov sa nezúčastnili. S prehlásením syna žalobcov sa orgán verejnej správy 1. stupňa vysporiadal zákonným spôsobom so záverom, že neobsahuje skutočnosti a okolnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že neexistoval pokojný stav, ktorý bol narušený zrejším zásahom.

40. Podľa žalovaného preskúmané rozhodnutia vychádzali zo správneho posúdenia veci, rozhodnutia sú preskúmateľné, zistenie skutkového stavu bolo dostačujúce na riadne posúdenie veci a skutkový stav, ktorý bol základom pre vydanie rozhodnutia tak prvostupňového, ako aj odvolacieho orgánu, nie je v rozpore s obsahom administratívnych spisov. Taktiež nedošlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré by mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci.

41. Na základe uvedeného žalovaný žiadal, aby správny súd správnu žalobu žalobcov odmietol.

42. Ďalší účastníci konania 1) - 8) sa prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrili tak, že nie je sporné, že žalobcovia zasiahli do dlhodobého pokojného stavu, ďalej, že žalobcovia ignorujú a nerešpektujú napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie Okresného súdu Zvolen o neodkladnom opatrení, ktoré bolo vydané na základe žaloby tých ďalších účastníkov konania, ktorým to dovolila procesná situácia (teda ktorí mali zapísané svoje stavby v katastri nehnuteľností). Ďalší účastníci konania označili žalobu žalobcov za nedôvodnú s tým, že správnu žalobou napadnuté rozhodnutia považovali za zákonné a žiadali správnu žalobu zamietnuť.

43. V replike žalobcovia uviedli, že trvajú v celom rozsahu na svojich tvrdeniach obsiahnutých v správnej žalobe, vyjadrenie žalovaného označili za tendenčné, obsahujúce nepravdivé údaje a skresľujúce situáciu tak, aby sa javilo dôvodným. Vyjadrenie ďalších účastníkov konania podľa žalobcov neobsahovalo žiadne relevantné skutočnosti.

44. Nad rámec správnej žaloby žalobcovia uviedli, že v súčasnej dobe (v čase podania repliky) je vedená exekúcia uskutočnením prác a výkonov súdnym exekútorom JUDr. Petrom Kohútom, Exekútorový úrad Banská Bystrica, Mičinská cesta 35, Banská Bystrica, avšak na podklade iného exekučného titulu. Exekúcia je aktuálne uložená, pretože žalobcovia podali návrh na jej zastavenie.

45. Žalovaný v duplike uviedol, že zistenie skutkového stavu bolo dostačujúce na riadne posúdenie veci a skutkový stav, ktorý bol základom pre vydanie správnu žalobou napadnutých rozhodnutí, je v súlade s obsahom administratívnych spisov, pričom nedošlo ani k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy. Žalovaný zotrval na tom, že preskúmané rozhodnutia sú zákonné.

46. Žalobcovia sa v podanej správnej žalobe domáhali aj priznania odkladného účinku správnej žalobe podľa § 185 písm. a) SSP. Správny súd uznesením č. k. 23S/149/2019-114 zo dňa 24.09.2019 návrh žalobcov na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zamietol z dôvodu, že žalobcovia netvrdili a neosvedčili skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že im hrozí tvrdený následok v zmysle § 185 písm. a) SSP.

47. Účastníci konania nežiadali nariadiť na prejednanie veci pojednávania a ani správny súd nezistil dôvody pre nariadenie pojednávania vo veci, preto rozhodnutie vyhlásil postupom podľa § 137 ods. 4 SSP. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu dňa 04.02.2020. Rozsudok bol verejnej vyhlásený dňa 04.03.2020 o 9.00 hod.

48. Správny súd preskúmal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie orgánu verejnej správy 1. stupňa, v rozsahu a z dôvodov správnej žaloby a dospel k záveru, že správna žaloba žalobcov je nedôvodná, preto ju podľa § 190 SSP zamietol.

49. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP; (1) V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. (2) Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením

orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

50. Podľa § 6 ods. 1 SSP; správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

51. Podľa § 5 Občianskeho zákonníka; ak došlo k zrejmemu zásahu do pokojného stavu, možno sa domáhať ochrany na obci. Obec môže predbežne zásah zakázať alebo uložiť, aby bol obnovený predošlý stav. Tým nie je dotknuté právo domáhať sa ochrany na súde.

52. Podľa § 27 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov; ak obec rozhoduje v správnom konaní v prvom stupni, odvolací orgán ustanovuje osobitný predpis.

53. Podľa § 4 ods. 2 písm. d) zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov; okresný úrad v sídle kraja okrem pôsobnosti podľa odsekov 1, 5 a 6 je odvolacím orgánom vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni rozhoduje obec, ktorá sa nachádza v jeho územnom obvode, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

54. Podľa § 3 ods. 1 a 5 Správneho poriadku; (1) Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. (5) Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

55. Podľa § 4 ods. 1 Správneho poriadku; účastníci konania (§ 14) spolupracujú so správnymi orgánmi v priebehu celého konania.

56. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku; správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

57. Podľa § 34 ods. 1 Správneho poriadku; na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

58. Podľa § 46 Správneho poriadku; rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

59. V úvode odôvodnenia svojho rozhodnutia správny súd považuje za potrebné uviesť, že správna žaloba žalobcov je všeobecná a nekonkrétna. V správnej žalobe absentuje vymedzenie konkrétnych žalobných námietok a skutočností, ktorými mali byť žalobcovia dotknutí na svojich subjektívnych právach a záujmoch.

60. Z ustanovenia § 5 Občianskeho zákonníka nepochybne vyplýva, že orgánu verejnej správy - obci je zverená právomoc predbežne rozhodovať v občianskoprávných veciach. Predbežnosť tohto rozhodnutia nespočíva v predbežnej povahe v rámci správneho konania, ale vo vymedzení jeho vzťahu k možnému súdnemu rozhodnutiu (rozhodnutie Ústavného súdu ČR sp. zn. III. ÚS 142/1998 zo dňa 04.06.1998).

61. Podstatou inštitútu zakotveného v ustanovení § 5 Občianskeho zákonníka je poskytnutie rýchlej a účinnej pomoci proti zrejmemu zásahu do pokojného stavu. Obec vydáva rozhodnutie len na základe zistenia a preskúmania pokojného stavu a zrejmeho zásahu doň, bez skúmania právnych otázok. Napokon nie je vylúčené, že pokojný stav, ktorý dlhodobo fakticky existoval a bol preukázaný, nie je v súlade so stavom právnym. Skúmanie tejto otázky - právneho stavu, ale presahuje rámec administratívneho konania vedeného obcou ako orgánom verejnej správy 1. stupňa na základe návrhu podaného podľa § 5 Občianskeho zákonníka. Podstatné je ustálenie posledného faktického pokojného stavu a zrejmeho zásahu doň.

62. Obec poskytuje ochranu pokojnému stavu na návrh dotknutého subjektu, ak sú kumulatívne splnené tieto podmienky:

a) existencia pokojného stavu,

b) zásah do pokojného stavu (ide o zásah do posledného pokojného stavu, ktorý sa javí ako porušenie subjektívneho práva na základe tvrdenia navrhovateľa, pričom definitívne rozhodnutie o tom, či došlo, resp. nedošlo k porušeniu subjektívneho práva, patrí súdu),

c) ide o zrejmy zásah (zásah má takú intenzitu, že ide o také porušenie cudzieho subjektívneho práva, ktoré je zrejme, t. j. ľahko poznateľné na prvý pohľad a bez zložitého dokazovania).

63. Žalobná námietka žalobcov o tom, že si orgán verejnej správy uzurpuje právomoc, ktorá je daná súdom, aj v zmysle vyššie uvedenej argumentácie preto neobstojí. Z ustanovenia § 5 Občianskeho zákonníka vyplýva, že obci je daná právomoc riešiť situácie, ak došlo k zrejmemu zásahu do pokojného stavu a je oprávnená predbežne zásah zakázať alebo uložiť, aby bol obnovený predošlý stav. Je nepochybné, že ide o predbežnú ochranu a účastníkom právnych vzťahov nie je zamedzená možnosť obrátiť sa na súd, prípadne možnosť zmierlivým spôsobom vyriešiť prípadný spor. Až v súdnom konaní môžu byť riešené aj právne otázky.

64. Z výroku rozhodnutia orgánu verejnej správy 1. stupňa, ktoré bolo vydané v prejednávanej veci, nepochybne vyplýva, že orgán verejnej správy 1. stupňa len dočasne upravil pomery účastníkov konania a odkázal navrhovateľov opatrenia, aby v lehote do 3 mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy 1. stupňa podali žalobu na súd vo veci určenia práva prejazdu motorovými vozidlami cez pozemok KNC - parc. č. XXXXX/XX v k. ú. V.. Orgán verejnej správy 1. stupňa teda len predbežne a dočasne usporiadal pomery účastníkov konania do vyriešenia veci súdom. O dočasnosti svedčí aj vymedzenie, že v prípade márneho uplynutia lehoty stanovenej pre podanie žaloby na príslušný súd, toto predbežné opatrenie zaniká, teda stráca platnosť.

65. Pokiaľ žalobcovia v správnej žalobe poukazovali na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a na závery odborných publikácií, nie je zrejmy súvis v konkrétnostiach s prejednanou vecou. Taktiež nie je konkrétna ani žalobná námietka, kde žalobcovia uviedli, že podľa ich názoru je potrebné, aby správny orgán dôsledne rozlišoval medzi výkonom a vykonateľnosťou rozhodnutia. Nie je zrejme, akým postupom vo vzťahu k tejto námietke mali byť žalobcovia ukrátení na svojich subjektívnych právach a záujmoch.

66. Z administratívneho spisu a z obsahu preskúmaných rozhodnutí vyplýva, že bol dostatočne zistený posledný pokojný stav, ktorého zistenie je úlohou orgánu verejnej správy v konaní podľa § 5 Občianskeho zákonníka v spojení so Správnym poriadkom. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že do jari 2018 žalobcovia umožňovali prechod peši aj motorovými vozidlami cez dotknutý pozemok, ktorý je v ich vlastníctve. Žalobcovia v správnej žalobe tieto skutkové závery ničím nerozporovali. Nezakladá sa na pravde tvrdenie žalobcov, že orgán verejnej správy 1. stupňa neskúmal súčasný stav nehnuteľností a vychádzal zo situácie 80. rokov 20. storočia. Orgán verejnej správy 1. stupňa uskutočnil miestnu ohliadku a zo zápisnice z miestnej ohliadky zo dňa 28.10.2018, ako aj z prednesu účastníkov konania a zo starších fotografií, mal preukázaný posledný faktický pokojný stav, ktorý spočíval v používaní dotknutého pozemku vo vlastníctve žalobcov na prechod peši a aj na prejazd motorovými vozidlami. Sami žalobcovia potvrdili, že až na jar v roku 2018 osadili kovovú rampu a následne po odstránení kovovej rampy bolo na pozemku na mieste kovovej rampy zložené drevo, resp. drevná hmota.

67. Otázka prístupu ďalších účastníkov konania k ich nehnuteľnostiam iným spôsobom ako cez pozemok žalobcov, prípadne otázka ich aktívnej legitímácie pre zriadenie práva vecného bremena, je pre toto súdne konanie, ako aj pre administratívne konanie o návrhu podľa § 5 Občianskeho zákonníka, irelevantná. Ako už bolo vyššie uvedené, orgán verejnej správy 1. stupňa a aj žalovaný sa správne zamerali len na zistenie posledného pokojného stavu a toho, či došlo k zrejmemu zásahu doň. V tomto type administratívneho konania je tak zúžený aj rozsah vykonávania dôkazov, ktorý je limitovaný zistením posledného pokojného stavu a zrejmeho zásahu. Otázka aktívnej legitímácie vo vzťahu k vecnému bremenu, ako aj inej možnosti prístupu k nehnuteľnostiam osôb, ktoré sú v tomto súdnom konaní v pozícii ďalších účastníkov konania, bude relevantná v prípadnom civilnom sporovom konaní.

68. Správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú aj tú žalobnú námietku, ktorou žalobcovia uviedli, že zisťovanie skutkového stavu bolo účelové a oni sa nemohli vyjadriť k veci. Z administratívneho spisu vyplýva, že „Upovedomenie o novom prejednaní veci a nariadenie ústneho pojednávania s miestnou ohliadkou spolu s výzvou na predloženie návrhov, dôkazov“ č. 13231/2018 zo dňa 08.10.2018, bolo žalobcom 1) a 2) doručené dňa 09.10.2018. Z uvedeného je zrejmé, že žalobcovia mali vedomosť o konaní ústneho pojednávania spojeného s miestnou ohliadkou, ktoré sa konalo dňa 24.10.2018 o 9.00 hod. Žalobcovia tak neboli ukrátení na svojich procesných právach a nebola zmarená možnosť uplatňovania ich procesných práv a návrhov. O tom, že žalobcovia 1) a 2) mali vedomosť o ústnom pojednávanií spojenom s miestnou ohliadkou svedčí aj tá skutočnosť, že zo zápisnice z ústneho pojednávania č. 13542/2018 zo dňa 24.10.2018 vyplýva, že žalobcovia 1) a 2) sa na miesto ohliadky dostavili a krátkou cestou doručili orgánu verejnej správy 1. stupňa písomné „Prehlásenie“ N.. L. X. [syn žalobcov 1) a 2)], bez dátumu, bez podpisu. Zároveň žalobcovia oznámili, že zúčastňovať miestnej ohliadky ani ústneho pojednávania sa nebudú. Žalobcovia svojím vlastným postupom nevyužili možnosť zúčastniť sa ústneho pojednávania a miestnej ohliadky a uplatňovať im prináležiace procesné práva.

69. Zo zápisnice z ústneho pojednávania, ako aj z obsahu administratívneho spisu, vyplýva, že žalobcovia predložili vyjadrenie svojho syna, ktoré nebolo datované ani podpísané a syn žalobcov 1) a 2) nebol účastníkom administratívneho konania. Orgán verejnej správy 1. stupňa sa napriek nesúhlasnému stanovisku navrhovateľov opatrenia/ ďalších účastníkov konania 1) - 8), aj s týmto prehlásením syna žalobcov 1) a 2) vysporiadal.

70. Nepodstatná je aj námietka, v ktorej žalobcovia uviedli, že navrhovatelia - ďalší účastníci konania nikdy nevyvinuli žiadnu snahu o komunikáciu ohľadne prechodu cez dotknutý pozemok, a to ústne a ani písomnou formou. Táto skutočnosť je vo vzťahu k obsahu správnu žalobou napadnutých rozhodnutí nepodstatná. Ako už bolo vyššie uvedené, podstatné bolo, že bol preukázaný posledný faktický pokojný stav a zrejmý zásah do tohto posledného faktického pokojného stavu. Tieto skutočnosti boli preukázané, t. j. že do jari 2018 bol umožnený prechod peši a aj prejazd motorovými vozidlami cez pozemok žalobcov a na jar 2018 došlo k zrejmému zásahu do tohto pokojného stavu osadením kovovej rampy a následne zložením drevenej hmoty. Všetky skutočnosti uvádzané žalobcami v správnej žalobe neboli spôsobilé privodiť zrušenie správnu žalobou napadnutých rozhodnutí.

71. Napokon zo súdneho spisu vyplýva, že niektorí ďalší účastníci konania podali žalobu na príslušný civilný súd a v tomto súdnom konaní bude meritórne vyriešená otázka právnych vzťahov žalobcov a ďalších účastníkov konania. Zároveň z vyjadrení ďalších účastníkov konania a aj samotných žalobcov vyplýva, že príslušný okresný súd vydal neodkladné opatrenie. Konkrétne ide o uznesenie Okresného súdu Zvolen č. k. 11C/16/2019-70 zo dňa 18.06.2019, ktorým bola žalobcom uložená povinnosť odstrániť všetky už existujúce prekážky brániace v prejazde cez pozemok parc. č. CKN XXXXX/XX v k. ú. V. vo vlastníctve žalobcov. Svedčí o tom aj upovedomenie o začatí exekúcie uskutočnením prác a výkonov, ktoré žalobcovia 1) a 2) predložili správnu súdu spolu s replikou. Samotní žalobcovia v replike uviedli, že je voči nim vedená exekúcia uskutočnením prác a výkonov, avšak na podklade iného exekučného titulu, ako sú preskúmané rozhodnutia. Táto argumentácia umocňuje záver o nedôvodnosti žalobných námietok, ktorými žalobcovia poukazovali na to, že hrozí nútený výkon správnu žalobou napadnutých rozhodnutí, a že je potrebné dôsledne rozlišovať medzi výkonom a vykonateľnosťou rozhodnutia.

72. Po preskúmaní veci správny súd dospel k záveru, že správna žaloba žalobcov nie je dôvodná. Správny súd zdôrazňuje, že postup podľa § 5 Občianskeho zákonníka má iba predbežnú povahu a úlohou orgánu verejnej správy v rámci tohto postupu nie je rozhodnúť spor o právo. Rozhodnutie orgánu obce je tak rozhodnutím o určitom poslednom faktickom stave a právomoc rozhodnúť o vlastnej občianskoprávnej podstate celej veci prináleží len príslušnému civilnému súdu. Pri poskytovaní právnej ochrany podľa § 5 Občianskeho zákonníka orgán obce neskúma právne otázky, ale jeho úlohou je poskytnúť v skrátenom konaní právnu ochranu pred zrejmým zásahom do posledného pokojného stavu, a teda zabezpečiť medzi dotknutými subjektmi dočasne poriadok a pokoj. Rozhodnutie obce vydané podľa § 5 Občianskeho zákonníka nie je pre súd, ktorý rozhoduje v občianskoprávnom konaní, záväzné, a len súd, ktorý sa zaoberá občianskoprávnou podstatou veci, a teda aj právnym stavom, môže o veci rozhodnúť s konečnou platnosťou.

73. Žalobcovia v konaní pred správnu súdom neboli úspešní, preto im správny súd nepriznal právo na náhradu trov konania podľa § 167 ods. 1 SSP a contrario.

74. Ďalším účastníkom konania správny súd nepriznal náhradu trov konania voči neúspešným žalobcom podľa § 169 SSP, pretože im nevznikli také trovy konania, ktoré by boli spojené s plnením povinnosti, ktorú im uložil správny súd.

75. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom správneho súdu pomerom hlasov 3:0.
Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom správneho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný (§ 145 ods. 1 SSP).

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 ods. 1 SSP, § 439 ods. 1 SSP a § 439 ods. 3 SSP a contr.).

O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd - Najvyšší súd SR (§ 438 ods. 2 SSP). Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Krajskom súde v Banskej Bystrici (§ 444 ods. 1 SSP) v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP). Kasačná sťažnosť podaná v listinnej podobe musí byť podaná v potrebnom počte vyhotovení (§ 56 ods. 3 SSP).

Podľa § 445 ods. 1, 2 SSP, (1) v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

(2) Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa § 449 ods. 1, 2 SSP, (1) sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.